Список використаних джерел:

1. Базілінська О.Я. Фінансовий аналіз: теорія та практика: навч. посіб. [для студ. вищ. навч. закл.] / О.Я. Базілінська – К. Центр учбової літератури, 2009. – 328 с.
2. Білик М.Д. Фінансовий аналіз: навч. посіб. / Білик М.Д., Павловська О.В., Притуляк Н.М., Невмержицька Н.Ю. – К. КНЕУ, 2005. – 592 с.
3. Власюк Н.І. Фінансовий аналіз: навч. посіб. / Н.І. Власюк. – Львів. Магнолія, 2010. – 328 с.
4. Єфімова О.В. Фінансовий аналіз / О.В. Єфімова. – М. Бухгалтерський облік, 2005. – 378 с.
5. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» «: Наказ Міністерства фінансів України від 07.02.2013 р. № 73 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua.

Кравчак В.Г.
студент;
Нужна О.А.
кандидат економічних наук, доцент,
Луцький національний технічний університет

МЕТОДИКА АНАЛІЗУ РЕНТАБЕЛЬНОСТІ ПРОДУКЦІЇ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Для ефективної роботи та впевненості в прийнятті правильних управлінських рішень, кожному підприємству необхідно проводити розрахунки основних показників його діяльності, за допомогою економічного аналізу.

Так, одним з таких показників є рентабельність.

Рентабельність – це показник, що характеризує рівень віддачі витрат або ступінь використання ресурсів, що є в наявності, в процесі виробництва і реалізації продукції.

Є декілька видів показників рентабельність, але, на нашу думку, найбільш вагомим серед них є рентабельність продукції, оскільки саме виробництво та реалізація продукції і є головною метою діяльності будь-якого підприємства.

Рентабельність продукції – це економічна категорія, яка характеризує ефективність виробництва та реалізації продукції, і визначається за формулою (1):

$$P_n = \frac{П_р}{С_з}, \qquad (1)$$

де P_n – рентабельність продукції;

$П_р$ – прибуток від реалізації продукції;

$С_з$ – загальна виробнича собівартість [3].

Показник рентабельності продукції показує, скільки припадає прибутку на одну гривню загальних виробничих витрат.

Завданнями аналізу рентабельності продукції є:

- оцінка виконання плану рентабельності продукції;
- вивчення динаміки показників рентабельності;
- оцінка доходів від реалізації продукції та витрат на її виробництва, як основних елементів формування рентабельність продукції;
- виявлення і кількісний вимір впливу факторів;
- пошук резервів зростання рентабельності;
- обґрунтування та розробка заходів щодо використання виявлених резервів [1].

Рентабельність продукції поділяють на:

- рентабельність окремих виробів;
- рентабельність реалізованої продукції;

Рентабельність окремих виробів – це показник, який показує на скільки ефективним є виробництво та реалізація того чи іншого виробу. Завдяки даному показнику підприємство приймає рішення про зниження собівартості або підвищення ціни на даний вид продукції, або взагалі припинення його виробництва. Рентабельність окремого виду продукції розраховується за формулою (2):

$$P_в = \frac{П_р^{од}}{С_в}, \qquad (2)$$

де $P_в$ – рентабельність виробу;

$П_р^{од}$ – прибуток від реалізації одиниці виробу;

$С_в$ – собівартість виробу [2].

Рентабельність реалізованої продукції – це одним з найважливіших показників ефективності діяльності підприємства, який показує, яку суму операційного прибутку одержує підприємство з кожної гривні проданої продукції, або скільки залишається в підприємства коштів після покриття собівартості продукції. Він розраховується за формулою (3):

$$P_р = \frac{П_р}{ЧД_р}, \qquad (3)$$

де $P_р$ – рентабельність реалізації продукції;

$П_р$ – прибуток від реалізації;

$ЧД_р$ – чистий дохід від реалізації [4].

Рентабельність реалізованої продукції показує, скільки операційного прибутку отримує підприємство з кожної гривні проданої продукції.

Показники рентабельності визначаються в коефіцієнтах або у відсотках і показують частку прибутку в кожній грошовій одиниці витрат, або частку товарної продукції в її собівартості.

Вищенаведені показники використовують для оцінки результатів діяльності як підприємства в цілому, так і окремих його структурних підрозділів, у ціноутворенні, для вибору варіантів формування асортименту і структури продукції, аналізу раціональності виробництва продукції тощо.

Таким чином, проведення ефективної аналітичної роботи стає можливим лише за умов наявності достатнього та якісного інформаційного забезпечення.

Отже, задля ефективної діяльності будь-якого підприємства, необхідно проводити регулярний аналіз рентабельності продукції та слідкувати за її динамікою. Проте, даний аналіз потрібно проводити не тільки в цілому по підприємству, а й по його структурних підрозділах та за видами економічної діяльності.

Список використаних джерел:

1. Економічний аналіз: навч. посіб. – 3-тє вид. без змін / М.А. Болюх, В.З Бурчевський, М.І. Горбаток, А.П. Заросило та ін..; за ред. акад. НАНУ, проф. М.Г. Чумаченко. – К.: КНЕУ, 2007. – 560 с.

2. Економічний аналіз у схемах і таблицях / І.М. Парасій-Вергуненко, С.В. Калабухова, Г.А. Ямборко та ін. / За заг.ред. проф. Л.М. Кіндрацької. – К.: КНЕУ, 2010. – 260 с.

3. Івахненко В.М. Теорія економічного аналізу / В.М. Івахненко. – К.: Видавничий дім «Слово», 2010. – 352 с.

4. Кіндрацька Г.І. Економічний аналіз : теорія і практика : підруч. / Г.І. Кіндрацька, М.С. Білик, А.Г. Загородній. – Львів : Магнолія Плюс, 2006. – 426 с.

Онищенко В.П.
кандидат економічних наук, доцент,
Чернігівський національний технологічний університет

ЛІКВІДАЦІЙНА ВАРТІСТЬ В ОБЛІКУ ЗА МІЖНАРОДНИМИ СТАНДАРТАМИ

На сьогоднішній день постає необхідність адаптації національної системи обліку до вимог міжнародної практики. Впровадження міжнародних стандартів фінансової звітності (МСФЗ/МСБО) сприяє підвищенню прозорості та зрозумілості інформації про діяльність суб'єктів господарювання для іноземних інвесторів. Саме тому для ефективного функціонування вітчизняних підприємств є необхідним врахування міжнародного досвіду. При цьому виникають численні питання, які вимагають узгодження. Одним з таких є обчислення ліквідаційної вартості, яка прямо впливає на розрахунок амортизації. Проблемою є відсутність в національних стандартах бухгалтерського обліку методики розрахунку ліквідаційної вартості. Вивчення міжнародного досвіду може допомогти у її розв’язанні. Питання з цієї теми відображали у своїх роботах Васильков О. [1], Псюк Ю. і Пирець Н. [3], інші вітчизняні вчені та практики в галузі бухгалтерського обліку. Для пошуку шляхів вирішення нерозв’язаних проблемних питань актуальним є розгляд питання визнання ліквідаційної вартості за МСФЗ у порівнянні з ПСБО 7.

За МСБО 16 ліквідаційна вартість визначається як попередньо оцінена сума що її суб’єкт господарювання отримав би на поточний час від вибуття активу після вирахування всіх попередньо оцінених витрат на вибуття, якщо